

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 2466/2015
25.02.2016. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Браниславе Апостоловић, председника већа, Бранка Станића и Гордане Ајншпилер Поповић, чланова већа, у парници по тужби тужиоца Љ.К. из Б., кога заступају пуномоћници В.Ж. и С.Б., адвокати из З., против туженог Г.и. Г. ФЛЖ ДОО Б., са седиштем у Б., чији је пуномоћник М.К., адвокат из Б., ради исплате износа од 166.410,28 динара, одлучујући о ревизији тужиоца, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 бр.1659/15 од 09.10.2015. године, у седници већа одржаној 25.02.2016. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца Љ.К. из Б., изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 бр.1659/15 од 09.10.2015. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Бору П1 бр.196/14 од 20.05.2015. године, усвојен је тужбени захтев тужиоца и тужени обавезан да тужиоцу исплати разлику у заради у појединачним месечним износима за период мај 2008, фебруар 2010. године у укупном износу од 166.410,28 динара са законском затезном каматом почев од 30. у наредном месецу за сваки претходни месец па до коначне исплате и на име регреса износ од 33.649,00 динара са каматом од 01.01.2010. па до исплате, као и да туженом плати на име парничних трошкова износ од 198.125,00 динара.

Апелациони суд у Нишу пресудом Гж1 бр.1659/15 од 09.10.2015. године ставом првим изреке преиначује пресуду Основног суда у Бору П1 бр.196/14 од 20.05.2015. године, тако што одбија као неоснован тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се обавезе тужени да тужиоцу исплати разлику зараде у укупном износу од 166.410,28 динара и на име регреса за 2009. годину износ од 33.649,00 динара са каматом по закону почев од 01.01.2010. године па до исплате, као и захтев за накнаду трошкова спора. Ставом другим обавезује тужиоца да туженом накнади трошкове првостепеног и другостепеног поступка у износу од 143.642,50 динара са каматом по закону почев од 20.05.2015. године па до исплате.

Против другостепене пресуде, тужилац изјављује благовремену ревизију због погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду на начин прописан одредбом члана 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 55/14), који се примењује на основу члана 506. став 2. истог закона и донео одлуку као у изреци из следећих разлога:

Ревизија тужиоца није основана.

У спроведеном поступку није учињена битна повреда из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је био у радном односу код туженог, на радном месту пословође погона динамо жице на основу уговора о уређењу међусобних права и одговорности од 02.02.2004. године. Између фабрике Л.ж. Б. као продавца и Г.и. ДОО као купца закључен је уговор о купопродаји имовине туженог дана 15.04.2008. године. Чланом 4. уговора утврђена је обавеза туженог као купца да прими у радни однос 154 радника и са њима закључи уговор о раду на неодређено време. При томе је сагласно Закону о раду, купац морао да поштује затечене нормативне акте са важношћу од једне године од дана закључења тог уговора. Над туженим је решењем Привредног суда у Зајечару Ст бр.35/2010 од 12.02.2010. године отворен поступак стечаја. Због тога је решењем Основног суда у Бору од 18.02.2010. године прекинут парнични поступак а потом настављен решењем од 16.08.2010. године и списи предмета су уступљени Привредном суду у Зајечару као стварно и месно надлежном суду. Решењем Привредног суда у Зајечару број Ст 35/2010 од 29.10.2010. године обустављен је поступак стечаја над стечајним дужником, јер је решењем тога суда Ст 35/2010 од 21.10.2010. године потврђено усвајање плана реорганизације поднетог од стране стечајног управника дана 09.07.2010. године, код стечајног дужника Г.и. група фабрика Л.ж. ДОО Б.. Привредни суд у Зајечару се решењем пословни број 2П 630/2010 од 22.11.2010. године огласио стварно ненадлежним за одлучивање у овој парници и предмет уступио Основном суду у Бору. Висина мање исплаћене зараде и разлика мање исплаћеног регреса утврђена је економско-финансијским вештачењем.

С обзиром на тако утврђено чињенично стање, првостепени суд усваја тужбени захтев, примењујући колективни уговор туженог, као акт, који се примењивао и по истеку рока од годину дана до ступања на снагу правилника о раду.

Другостепени суд у одлуци о жалби туженог изражава супротан правни став од израженог става првостепеног суда, преиначује првостепену пресуду и одбија тужбени захтев тужиоца.

Ревидент у ревизијским разлозима изражава супротан правни став од израженог става другостепеног суда.

Ревизијски суд не прихвата у ревизији изражене правне ставове. Чланом 167. Закона о стечају прописане су правне последице потврђивања усвајања плана реорганизације. Ставом 1. наведеног члана прописано је да по доношењу решења о потврђивању усвајања Плана реорганизације, сва потраживања и права поверилаца и других лица и обавезе стечајног дужника одређене тим планом уређују се искључиво према условима из Плана реорганизације. Усвојени План реорганизације је извршна исправа и сматра се новим уговором за измирење потраживања која су у њему наведена. Правне радње које предузима стечајни дужник морају бити у складу са усвојеним Планом реорганизације како је то прописано ставом другим. Непоступање по усвојеном плану представља разлог за покретање стечајног поступка у смислу члана 173. истог закона и за спровођење стечајног поступка банкротством стечајног дужника.

Правноснажно решење о потврђивању усвајања Плана реорганизације од 21.09.2010. године према члану 167. став 1. Закона о стечају, а у вези члана 13. став 1. тачка 5. Закона о извршењу и обезбеђењу представља извршну исправу и сматра се новим уговором за измирење потраживања која су у њему наведена. Права свих поверилаца могу се остваривати искључиво у складу са усвојеним Планом реорганизације.

Економско-финансијским вештачењем утврђено је да је тужени у току трајања поступка стечаја делимично исплатио потраживања запослених на име зараде и утврђено је право на исплату регреса за 2009. годину, сагласно члану 4. тачка 4.12 Уговора о купопродаји за период од дана потписивања тог уговора закључно са 15.04.2009. године. Ова чињеница утврђена је и из обавештења Агенције за привредне регистре од 04.08.2009. године, која Агенција је вршила контролу и надзор у поступку приватизације и проверу извршења уговора о купопродаји.

У таквој ситуацији правилном применом правила о терету доказивања из члана 28. у вези члана 231. Закона о парничном поступку другостепени суд је исправно закључио да тужилац који тражи исплату доспелих новчаних потраживања до усвајања Плана реорганизације, није доказао до окончања поступка, да се ради о потраживању које није обухваћено овим Планом реорганизације нити да се то потраживање заснива на Плану као једино могућем оквиру намирања, већ се захтев заснива искључиво на одређеној правној и чињеничној ситуацији која је постојала пре наступања последица отварања стечајног поступка и у време примене одредаба уговора о раду и општих аката. Стога је другостепени суд правилно применио материјално право када је преиначио првостепену пресуду и одбио захтев тужиоца.

Наводи ревидента о погрешној примени матријалног права нису основани.

На основу члана 414. став 1. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
Бранислава Апостоловић, с.р.**